

400. Hagyjátok el, hív keresztyének

Debrecen, 1781.

D A G A7 D D G D em F#4 -3
D G D A7 hm f#m em7 A7 D

Hagy-já-tok el, hív ke-resz-tyé - nek, Fáj - dal-mát a ti szí-ve-tek - nek,

H7/D# em A a#dim7 hm E -7 A D7/F# G D H7/D# em A4-3 D
D A E7 A D G D -7 G A7 D

Sen - ki ne si - ras - sa ha-lott - ját, Mert meg-nyer-te ő bol-dog-sá - gát.

D G D A7 hm f#m em7 A7 D
 2. Anyák szűnjenek meg sírástól, Elfelejtkezvén magzatukról,
D A E7 A D G D -7 G A7 D
 Mert nem halál az ő haláluk, De életben megújulásuk.

D G D A7 hm f#m em7 A7 D
 3. Ekképpen az elvetett magvak Rothadásukban gyarapodnak,
D A E7 A D G D -7 G A7 D
 És szépen fejüket vetendők, Végezetül jó gyümölcs termők.

D G D A7 hm f#m em7 A7 D
 4. Fogadd be azért a holt testet, Kebeledbe, föld, vegyed őtet,
D A E7 A D G D -7 G A7 D
 Takargassad az ő tagjait, Mint édes anya magzata - it.

D G D A7 hm f#m em7 A7 D
 5. Szentléleknek edénye volt ez, Az élő Isten képe volt ez,
D A E7 A D G D -7 G A7 D
 A Krisztus Jézus lakott ebben, Volt Istentől nyert kegyelemben.

D G D A7 hm f#m em7 A7 D
 6. Föld, híven tartsd e testet benned, Mert mikor Krisztus majd eljövend,
D A E7 A D G D -7 G A7 D
 Számon kéri ezt akkor tőled, Így léssen bizonynyal, elhigyjed!

D G D A7 hm f#m em7 A7 D
 7. Noha ez mostan rothadandó És idővel porrá válandó,
D A E7 A D G D -7 G A7 D
 De feltámad az Úr szavára, Angyali zengő harsonára.

Aurelius Prudentius Clemens (348-405).

